

Att studera i Helsingfors på 1950-talet

A: ja måst noo seija att de va noo så tufft för mej å egentligen så va man så grymt eenfaldi åkkså (.) ja hadd ju vari på på dedäär intreedesförhöör (.) å så så fikk man nu veeta så fikk man adressen när de va frååga åm att man sku anmeela sej för boostaadens skull (.) int fanns de troor ja studentboosteedår de fanns noo nånting va hette de nu

B: alltså dåm här sjuukvåårdsstudeerande hadde

A: dåm hadde å så fanns de någå annat men int hadd man nåån möjlighet å kåma diit utan de va noo att att liksom försööka kåmma in såm undårhyresjest hoos hoos nånn

I: mm

A: så fikk man då någå adress å så fi- de va så braa dåår va een een flicka från lapptresk å såm int vi- int tjende vi ju varann tidigare alls int men vi va då uut i samma äärende vi fikk våra adressår å så foor vi glatt hem å förstoo int att vi sku taa kåntrakt me dåm dåår adressårna å å då liksom bestemde vi reen vi intreedesförhööre joo att vi vill liksom ti samma stelle så vi liksom bestemde att joo vi faar vi faar ti den dåår adressen (.) å så kām den daan nåår skoolan sku börja å vi reeste- möttes då dåår utanför adressen å foor iveeg in (.) så va allt upptaaget uutaav

I: nej

A: påjkar såm hadd förstått att fara diit å jöra kåntrakt me den dåår gumman (.) å å så va vi uutan boostaad å så börja då liksom skoolan (.) å då va de att skrapa sej i huvu ja dehäär ja undra att nå vem haar ja nu såm ja kan venda mej till int hadd ja ju nåån så vend ja mej ti krågeerus veet du

B: jaa just

A: ja

B: han me villan

A: han me villan jåå

I: tuur att de fanns en helsingfårsvilla i sjären

A: joo å dedäär denhäär lapptreskflickkan hon hadd sin fastår hon (.) å så fikk vi boo hoos hoos dåm häär ja bodd hoos krågeerus å å hon bodd hos sin fastår å så så denhäär fruu krågeerus hon hadd en veninna hon såm bodd i en mykki liiten lokaal

A: Jag måste nog säga att det var nog så tufft för mig och egentligen så var man så grymt enfaldig också. Jag hade ju varit på, på det där inträdesförhör. Och så, så fick man nu veta, så fick man adressen, när det var fråga om att man skulle anmäla sig för bostadens skull. Inte fanns det, tror jag, studentbostäder. Det fanns nog någonting, vad hette det nu?

B: Alltså, de här sjukvårdsstuderandena hade.

A: De hade och så fanns det något annat, men inte hade man någon möjlighet att komma dit utan det var nog att, att, att liksom försöka komma in som underhyresgäst hos, hos någon.

I: Mm.

A: Så fick man då någon adress och så fi- det var så bra, där var en, en flicka från Lappträsk också som inte vi- inte kände vi ju varandra tidigare alls inte men vi var då ute i samma ärende. Vi fick våra adresser och så for vi glatt hem och förstod inte att vi skulle ta kontakt med de där adresserna. Och, och då liksom bestämde vi redan vid inträdesförhöret, jo att vi vill liksom till samma ställe. Så vi liksom bestämde att jo, vi far- vi far till den där adressen. Och så kom den dagen när skolan skulle börja och vi reste- möttes då där utanför adressen och for iväg in. Så var allt upptaget utav

I: Nej.

A: pojkar som hade förstått att fara dit och göra kontrakt med den där gumman. Och så var vi utan bostad och så började då liksom skolan. Och då var det att skrapa sig i huvudet. Jag det här, jag undrade att nå vem har jag nu som jag kan vända mig till. Inte hade jag ju någon, så vände jag mig till Krogerus, vet du?

B: Ja, just.

A: Jå.

B: Han med villan.

A: Han med villan, jå.

I: Tur att det fanns en Helsingforsvilla i skären.

A: Jo. Och det där, den här Lappträskflickkan hon hade sin faster hon. Och så fick vi bo hos de här, jag bodde hos Krogerus och, och hon bodde hos sin faster. Och så den här fru Krogerus, hon hade

ām ett rum ā en kookvrā (.) men men den dāār
tantn hon va noo liite sā dār fati aav sej sā hon too
jäärna undārhyresjestār sā sā den hār ullastiina ā
ja vi vi bleev innebooende i hennes kammare ā
hon fikk sāāva i kookvrāān veet du (.) ā dāār dāār
bodd vi senn hela hōsttārmiinen dā pā de sette fōr
int va vi sā lenge hos krāgeerus ā fastār

B: ā dehār va femtiātta

A: jāā joo ā sā va vi pā jakt eftār eftār
stuudieboostaad hela tiidn ā leest alla tiidningar (.)
nā sā sāā vi plōtslit i tiidningen ett- att ett dōdsboo
hyys uut ā sā de hāār ā dā va vi ju jeenast pā (.)
pā pā hugge ā ā fikk ennu een een skoolkaveri[1]
mee sām va- hadd liite dāālīt me sin inkvartering
ā sā bestemd vi āss fōr att jāā vi hyyr de dāār
dōdsbooe (.) ā sā jikk vi diit ā sā fikk vi- sā va vi dā
tyydiligen fōrsta pā plats fōr vi fikk de

B: hur myky- hur stoort va de

A: nā dāār va ett stoort rum ā sā va dāār ett tjōōk

B: aha

A: ā dāār dāār bodd vi nu senn (.) dār bodd vi
undār stuudietiidn ā vi va nu sā mykky nōjda fōr
de va fāārdit möbleerat me hemska illaluktande
mōöblār men de va ju möbleerat

B: jaa

A: att pā den tiiden nār man va ung sā man liksām
goodtjende va sām helst

B: jāā

A: ā de va noo lyksen att haa riktīt eeget att sen
nāār kaverina[1] kām pā pā besōōk sā dām dām
tykkt noo att nej nej vike- vika lykkans ostar

en väninna hon, som bodde i en mycket liten lokal
om ett rum och en kokvrå. Men, men den där
tanten hon var nog lite så där fattig av sig så hon
tog gärna underhyresgäster. Så, så den här
Ulla-Stina och jag, vi, vi blev inneboende i hennes
kammare och hon fick sova i kokvrån, vet du. Och
där, där bodde vi sedan hela höstterminen då på
det sättet, för inte var vi så länge hos Krogerus
och faster.

B: Och det här var -58.

A: Jå, jo. Och så var vi på jakt efter, efter
studiebostad hela tiden och läste alla tidningar.
Nå, så såg vi plötsligt i tidningen ett- att ett dödsbo
hyrs ut. Och så det här- och då var vi ju genast på,
på, på hugget och fick ännu en, en skolkaveri[1]
med som var- hade lite dåligt med sin inkvartering
också. Så bestämde vi oss för att jå, vi hyr det där
dödsboet. Och så gick vi dit och så fick vi- så var
vi då tydligen första på plats för vi fick det.

B: Hur mycket- hur stort var det?

A: Nå, där var ett stort rum och så var där ett kök.

B: Aha.

A: Och där, där bodde vi nu sen. Där bodde vi
under studietiden och vi var nog så mycket nöjda
för det var färdigt möblerat, med hemska,
illaluktande möbler men det var ju möblerat.

B: Ja.

A: Att på den tiden när man var ung så man
liksom godkände vad som helst.

B: Jå.

A: Och det var nog lyxen att ha riktigt eget. Att sen
när
kaverina[1] kom på, på besök, så de, de tyckte
nog att nej, nej vilket- vilka lyckans ostar.

[1] kaveri 'kompis, kamrat'. Av finskans kaveri med samma betydelse.